

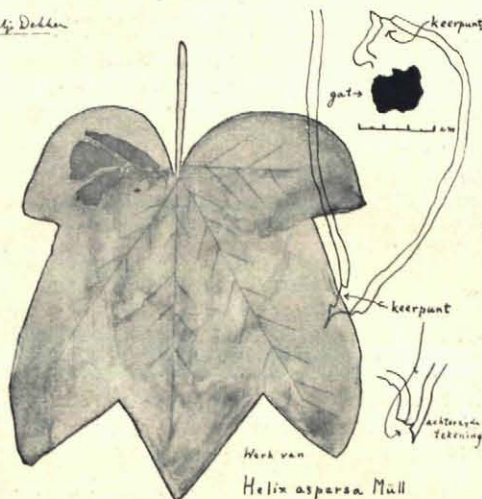
dadelijk om, om weer naar de vleermuis op te stijgen, maar die vloog intussen snel omlaag, en wist de boomvalk, die daarna nog tweemaal stootte, beide keren te ontwijken. Toen verdween de vleermuis in het donkere bos en de boomvalk ging verder. Vleermuizen schijnen anders over het algemeen weinig last van roofvogels te hebben. Ook uilen, die daarvoor nog eerder in aanmerking zouden lijken te komen, vangen er maar zelden een. Onder 24032 prooidieren waarvan we de resten indertijd uit Ransuilenballen haalden, bevonden zich maar vier vleermuizen. Jan Strijbos heeft me verteld, dat hij eens een ransuil een vleermuis zag pakken.

Leiden, 4 Oct. 1936.

N. TINBERGEN.

Een slak, die papier eet. Op een morgen in November werd ik onaangenaam verrast. Een tekening van één mijner leerlingen, aan de houten vensterbank van mijn leslokaal opgehangen, vertoonde een gat, ongeveer 2 cm in het vierkant.

Alm. J. Dohlen

Eerst kon ik er niet achterkomen, wie mij dat toch „geleverd” had, doch een der leerlingen, die een weinig zijwaarts zat, riep opeens: „Dat heeft een slak gedaan, kijk je kunt nog zien waar ie gekropen heeft”.

Inderdaad bij beschouwing van terzijde bleek een slakkenspoor duidelijk zichtbaar. Bij nader bezien van de tekening bleek een slak over het tekenpapier gekropen te zijn, na enige bochten gemaakt te hebben, had het dier het gat gevreten, was er door gegaan, had op de andere zijde eveneens enige sporen achtergelaten en was daarna weer langs het hout van de vensterbank naar zijn oude standplaats teruggekropen (een *Pelargonium zonale* in pot). De slak, welke dit kunstje leverde was een *Helix aspersa* Müll. van middelbare grootte. De sporen waren overal $\pm \frac{1}{2}$ cm breed, behalve bij de scherpe bochten, waar slechts een dun slijm lijntje zichtbaar was.

Biezelingse.

B. J. J. R. WALRECHT.

Voor belangstellenden geef ik het document ter illustratie. De sporen zijn door omtekening zichtbaar gemaakt. Een wendingsspoor van de achterzijde van de tekening is onderaan bijgevoegd.

Biezelingse.

B. J. J. R. WALRECHT.

Een Raaf. Dinsdag 29 Sept. zag ik langs de straatweg Arnhem-Apeldoorn, hoogte de Imbosch, een raaf. Hij vloog recht op me af uit het dennenbos en streek rustig neer in een boom. Daar ging hij z'n veren zitten gladstrijken. Zo nu en dan „mopperde” hij stil voor zich heen.

LIES TER PELKWIJK.

Invasie van pistooltjes. Naar aanleiding van Uw opmerking over trek van pistooltjes in September interesseert U wellicht, dat het de laatste week van Augustus bij ons huis wemelde van die uiltjes. Bij tientallen vlogen ze de kamer binnen en wandelden rond onder de lamp. Eén legde er zelfs eieren vlak voor onze neus op een takje wilde wingerd, dat door een kier in het venster naar binnen was gegroeid. Heel leuk kon je ze voeren met een stokje met suikerwater. Tikte je daarmee tegen hun vier achterpoten dan gebeurde er niets. Een klein tikje tegen de sprieten of tegen de voetjes van de voorpoten was voldoende om de roltoeg te voorschijn te laten komen. Haalde je gedurende het zuigen het stokje even weg, dan begon hij met sprieten en voorpoten te „dansen”. Het zelfde zag je soms ook in de Teunisbloemen gebeuren.

Wassenaar.

BEN VAN NOORDWIJK.

Alk in Amsterdam. Vanochtend zag ik een tijd lang op een dakornament van het Gemeentelijk Archief (Amsteldijk hoek Tolstraat) een flinke Alk zitten, rechtop, duidelijk de Gewone Alk. Later vloog hij weg met die typisch achterwaarts geplaatste, korte „onhandige” vleugeltjes, die door de witte einden der slagpennen een doorzichtigen indruk maken. De zware storm, die hem in Amsterdam zou hebben „gemotiveerd” is toch al zoowat een week geleden.

Amsterdam, 4 November '36.

S. PINKHOF.